

SEMINÁŘ PRO DUCHOVNÍ ASISTENTY SFŘ NA SV. HOSTÝNĚ 28.2.–1.3.2008

Tento historicky první seminář s mezinárodní účastí se konal na Svatém Hostýně od 28. února do 1. března 2008 a byl přístupný i pro členy Světského františkánského řádu. Iniciativa vzešla z řádu kapucínů a přednášejícími byli naši generální duchovní asistenti.

Seminář byl zahájen mší svatou v bazilice a hlavním celebrantem byl P. Bonaventura Štivar OFM^{Cap}. Každý den byla mše svatá a společné modlitby.

Přítomní byli:

Generální duchovní asistenti: P. Irudaya Samy OFM^{Cap} (původem z Indie), P. Ivan Matic OFM (původem z Chorvatska), P. Martin Pablo Bitzer OFM^{Conv.} (původem z Argentiny), a P. Armando Trujillo Cano TOR (původem z Mexika)

Provinciálové: ČR: P. Jozef Timko OFM^{Cap}, P. Jan Maria Vianney Dohnal OFM SR: P. Juraj Mihály OFM

Národní duchovní asistenti byli přítomni všichni: ČR: P. Bonaventura Štivar OFM^{Cap}, P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, P. Sebastian Kopec OFM^{Conv.}, také je třeba jmenovat zasloužilé duchovní asistenty br. Česlava Křížalu OFM a P. Augustina Šváčka OFM^{Cap} SR: P. Jozef Konc OFM^{Cap}, P. Jakub Martaus OFM, P. Jozef Košč OFM^{Conv.}

Celkem bylo přítomno asi 50 osob za Slovensko (zhruba polovinu tvořili zástupci místních bratrských společenství) a asi 20 osob za Česko (4 zástupci MBS a 2 zástupci naší Národní rady). Za MBS Stará Boleslav přijela maminka s miminkem.

Vyslechli jsme čtyři přednášky. Po každé z nich byla diskuze ve skupinách. Po oba večery a na závěr proběhlo společné sdílení výsledků práce ve skupinách a zodpovídání dotazů.

Ve čtvrtek 28.2.2008 P. Armando Trujillo Cano TOR mluvil na téma „DŮLEŽITOST ZNALOSTI DOKUMENTŮ SFŘ“.

Na úvod vyprávěl bajku: Velbloudě v zoologické zahradě se vyptává maminky: Proč máme tak velká oční víčka? Aby nám na poušti nepadal do očí vějící písek. Proč máme tak široké prsty na nohou? Abychom se na poušti nebořili do písku. Proč máme hrby? Abychom si na poušti nosili zásobu vody. ... A proč jsme tedy v ZOO?

P. Armando uzavřel: stejně tak je křesťan vybaven pro život v poušti světa a je třeba tam žít, protože teprve tam pochopí svou identitu.

Mluvil o Řeholi, Generálních konstitucích a Stanovách, které musí být v souladu s církevním právem i o tom, že SFŘ je do jisté míry samostatný. Z diskuse ve skupinách drobnost na ukázkou např.: formace by měla být postupně lidská, křesťanská, františkánská; měsíční frekvence konání shromáždění je skutečně jen minimální a na Slovensku se snaží, aby toto plenární setkání mělo spíš liturgickou náplň a další setkání, aby probíhala ve skupinách atd.

V pátek 29.2.2008 dopoledne přednášel P. Irudaya Samy, OFM^{Cap} na téma: „ROLE DUCHOVNÍHO ASISTENTA MÍSTNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ“.

V pátek 29.2.2008 odpoledne P. Martin Pablo Bitzer, OFM^{Conv} promluvil na téma „KOLEGIÁLNÍ ASISTENCE SFŘ“

Ukázky z práce ve skupinách a sdílení (prolínají se názory duchovních asistentů s postřehy zástupců SFŘ z Česka i Slovenska, protože ve skupinách jsme byli společně) :

Církev žádá První řád, aby sloužil SFR. Jde o hlavní zodpovědnost vyšších představených pečovat o Světský řád. Přítomnost duchovního asistenta je potřebná, je oceňovaná, je nutná jako záruka františkánské spirituality a katolicity, v počáteční formaci pomáhá v MBS při rozlišování, je inspirátorem obsahu františkánské formace, aktivně spolupracuje v diskusích, rozvíjí autentického františkánského ducha, aby mohl být nesen do světa, rozvíjí růst v dialogu se světem, rozvíjí inkulturaci víry františkánským způsobem, připravuje duchovní cvičení a obnovy. Očekává se od něj nadhled, pohled na MBS zvenku. Forma jeho charizmatu je zřetelnější a čistší, je nositelem živého františkánského charizmatu. Služba duchovního asistenta v MBS dodává duchovnímu asistentovi kontakt s realitou světa, aby byl při modlitbě v reálu. Vůči světu je duchovní asistence příkladem jednoty a spolupráce. Duchovní asistent pomáhá při růstu ve víře a má očekávat odpověď MBS a jeho reakce. Má vytáhnout MBS ze stereotypu. Je jiskrou, modlitbou i příkladem. Předkládá cíle do budoucnosti, které jsou výzvou k překročení sebe sama. Všimá si duchovních problémů MBS i jednotlivců. Pomáhá svěřeným osobám najít v sobě svou osobnost. Zejména u laika, v této službě, je důležité poučení v duchovním vedení a dostatečné teologické vzdělání. Má chránit MBS před uzavřením ve farnosti a tím i zhroucením do lokalismu. MBS není pouze další farní skupinou. MBS má zůstat otevřené světu.

Jaký je duchovní asistent takové je MBS. Bratři františkánští řeholníci jsou profesionálové. Čím větší je vzdálenost MBS od kláštera, tím slabší může být vzájemný kontakt. Společenství, které se pouze modlí, se stává jen zbožným spolkem. MBS se má za asistenty modlit a věnovat se formě získávání mladých, komunikovat o problémech, pojmenovat a hledat řešení, ne je jen přikryt modlitbou. Nepřítomnost duchovního asistenta má za následek zmatek, chybí jednota názorů. Přítomnost františkánského řeholníka začleňuje MBS viditelně a žitým charismatem do Františkánské rodiny. Je-li duchovní asistent brán ve společenství jako maskot, pak členové MBS mohou zůstat nezralí. Duchovní asistent má plně společenství s vlastním institutem. Duchovní asistent je poutem mezi Prvním řádem, Světským řádem a ostatními františkánskými komunitami i s komunitou církevní. Je jednou z pojistek jednoty s Církví. Posiluje vědomí jedné velké rodiny. Je třeba děkovat nejen duchovním asistentům za jejich práci, ale i jejich představeným a provinciálům, že jim tuto službu umožňují.

Každá řádová větev pečuje o svá MBS a jejich vizitace. Národní duchovní asistent jedná v zastoupení provinciála. Kolegium vyšších představených je závazné pro všechny větve i pro nástupce. Vyšší představení mohou dohodou provést přerozdělení v duchovní asistenci bez ohledu na to, kdo MBS založil. Stejně tak vizitace, po dohodě v Konferenci národních duchovních asistentů, může být vykonána zástupcem, kterékoli větve. Zde bylo stále odkazováno na citace ze Stanov pro duchovní asistenty.

V pátek večer byla na programu „Rekreace“ – byla jsem zvědavá, co to má být. Jednoduchý a prostý program, který měl pobavit ostatní, kde každý dával k dispozici svůj kumšt a radost.

Poslední den v sobotu 1.3.2008 vystoupil P. Ivan Matic OFM s tématem „FRANTIŠKÁNSKÁ MLÁDEŽ A DUCHOVNÍ ASISTENCE“

Pro GIFRA (YOUFRA)= Františkánskou mládež není kanonické ustanovení, protože se předpokládá, že se rozvíjí v prostředí a pod ochranou konkrétního MBS. Svoboda a nezávislost mladé oslovuje a oni tuto zkušenost chtějí. Chtějí setkání s Ježíšem naživo, chtějí žít osobní přátelství s Ježíšem. Naší zodpovědností je, k této zkušenosti Boha jim pomoci. Pak dojdou k otázce „Co chceš, Pane, ode mne, abych učinil?“ Není to povolání, ale Je to volání na cestu hledání povolání. Mladí se

k františkánům přidávali od dob sv. Františka, ale poprvé se začali organizovat a rozvíjet samostatněji po druhé světové válce, po roce 1948. Dnes je ve světě asi 50 000 Gifráků, kteří mají slib a mnoho dalších bez slibů. Naši Řeholi přijímají jako svůj dokument, ale mohou objevit své povolání kamkoli jinam, třeba ke karmelitánům (mohou ho objevit i do SFŘ, ale ne nutně). Mají svou vlastní strukturu. Gifra je spojena se SFŘ, ale má svůj vlastní život, který musíme respektovat a pomáhat jim. K tomu je nutná naše otevřenost a pomoc v hledání povolání, doprovázení. Zde byla řada nepřilichotivých postřehů na stav, prostředí a pasivitu uvnitř MBS SFŘ. Mladí mezi sebou komunikují a má-li společenství co dát řeknou si to mezi sebou. Je třeba zlepšit informovanost, avizovat, že nemusí vstoupit do řádu. Poznat jejich jazyk a jejich potřeby lze jen otevřenou komunikací, dát zodpovědnost, nedávat hotové odpovědi, sám se dát k dispozici celý. Členové SFŘ mohou dělat zázemí Gifráckým akcím. Stačí šířit myšlenku, nemusíme nic přinášet, vnucovat ani předkládat závazky a povinnosti. Je třeba i přijímat ze strany mladých a kráčet s nimi. Dát zkušenost života jednoduchosti putujícího bratrství otevřeného jednoho ke druhému. Informovat, podporovat, zasvětit se, formovat. V Česku jsou určité výsledky v práci s mladými jen při klášterech prvních řádů, ovšem není to Gifra.

Také se mluvilo o dětech a mladých ve věku 9-14 let v Itálii známých jako Fra Angeli (františkánští andělé) a ve světě jako Heraldini. Možná je to možnost k sjednocení činnosti a spirituality v MBS mladých rodin s dětmi. Materiály na toto téma mám slíbené jak ze Slovenska, kde mají zkušenosti jak s Gifrou, tak s činností těchto dětských skupin. Také P. Ivo Matic OFM přislíbil poslat písemný materiál o tomto způsobu angažovanosti světských františkánů.

Na úplný závěr proběhlo děkování za milost a Boží zázrak, s jeho pomocí se tento kurz uskutečnil. Děkování všem, kdo tuto akci iniciovali a zajišťovali a nakonec i všem, kdo se zúčastnili. **Setkala se celá Františkánská rodina.** Bylo nasloucháno, byly vysloveny návrhy, pojmenovány některé problémy, proběhlo sdílení, dostalo se nám povzbuzení. Teď můžeme být aktivní s Boží milostí společně i tam, kde jsme viděli dosud temnotu. Proběhlo setkání a to je úspěch. To setkání jsme prožili společně a to je pokrok. Naše otevřené sdílení je bratrství - a to jsme slavili. Buďme připraveni dát sami sebe k užítku a budme ochotní posloužit tím, co můžeme dát.

Sama za sebe mohu jen děkovat Pánu, že jsem se zúčastnila. Cítím se obdarovaná. Bylo zajímavé slyšet sdílení z pohledu duchovních asistentů, kde se mi otevřel nový svět, kde se člověk mohl vidět z nadhledu a odstupu zkušeného a zároveň milujícího bratra a zároveň i prolínání otevřeného sdílení zkušeností s bratry a sestrami ze Slovenska, kteří pracují jiným způsobem a řeší jiné problémy. Mnohé je mi jasnější. Toto setkání inspirovalo nové nápady a pohledy na život ve františkánském společenství.

Na závěr snad jen slova žalmu 126: *Když Hospodin přiváděl Sionské zajatce, byli jsme jako ve snách, naše ústa byla plná smíchu a jazyk plný jásotu. Tehdy se říkalo mezi pohany, velkou věc s nimi udělal Hospodin.*

Ano, velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.

Zapsala Marie Magdalena Janáčková